

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/588/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111207706
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4111207706.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: Y. W., bytom L. XXX, zastúpený JUDr. Eduardom Jurovatým, advokátom Jurovatý & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Námestie SNP 14, proti žalovanej: I. W., bytom L. XX, zastúpená Mgr. Ľudmilou Krajínčákovou Blahovou, advokátkou so sídlom Veľké Zálužie, Jána Hollého 1468/1, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 28. augusta 2015, č. k. 17C/65/2011-189, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 28. 08. 2015, č. k. 17C/65/2011-189 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 704,19 eura na účet právnej zástupkyne žalovanej Mgr. Ľudmily Krajínčákovvej Blahovej, advokátky, v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

3. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že žalobca sa žalobou zo dňa 18. 03. 2011 domáhal, aby súd určil že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. L., zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra B. ako parc. č. XXXX/XX orná pôda o výmere 2706 m², parc. č. XXXX/X záhrada o výmere 544 m² a parc.č. XXXX/X záhrady o výmere 186 m², podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 26. 03. 2010 vyhotoveného Geodetickou kanceláriou Ing. Ľubomíra Šagáta. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 17C/65/2011-140 zo dňa 14. 01. 2013 tak, že žalobu žalobcu zamietol. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti rozhodnutiu č. k. 17C/65/2011-140 zo dňa 14. 01. 2013, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 22. 04. 2013. Krajský súd v Nitre napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozhodnutím č. k. 5Co/176/2013-174 zo dňa 17. 09. 2014.

4. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP a úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy konania v celkovej sume 704,19 eura. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 704,19 eura za 10 úkonov právnej služby: 1./prevzatie a príprava zastúpenia v roku 2012, 2. účasť na pojednávaní dňa 08. 02. 2012, 3. účasť na pojednávaní dňa 02. 05. 2012, 4. účasť na pojednávaní dňa 18. 07. 2012, 5. uplatnenie nároku podľa § 147 a § 147a OSP, 6. účasť na pojednávaní dňa 08. 10. 2012, 7. účasť na pojednávaní dňa 29. 10. 2012, 8. účasť na pojednávaní dňa 09. 01. 2013, 9. porada s klientom dňa 11. 01. 2013, 10. účasť na pojednávaní dňa 14. 01. 2013. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je podľa

§ 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 58,69 eura. Pri úkone číslo 3. a 4. súd priznal tarifnú odmenu za jeden úkon právnej služby podľa § 13a ods. 4 (2. veta) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 14,67 eura. Úkon číslo 9. súd priznal vo výške 47,58 eura. Ku každému z úkonov právnej služby prináleží režijný paušál pre úkony vykonané v roku 2012 vo výške 7,63 eura, v roku 2013 vo výške 7,81 eura. Ďalej si právna zástupkyňa uplatnila hotové výdavky za stratu času v sume 88,97 eura, za čas strávený cestou v trvaní 32 minút, pričom náhrada za stratu času patrí advokátovi vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, teda $12,71 \times 7$. Cestovné náhrady súd priznal vo výške 50,63 eura, teda sadzba základnej náhrady za použitie motorového vozidla $0,183/1 \text{ km}$ ($0,183 \times (24 \times 7) = 30,74$ eura) + pohonné hmoty vo výške 19,89 eura. Spolu $7 \times 58,69 + 2 \times 14,67 + 1 \times 47,58 + 7 \times 7,63 + 3 \times 7,81 + 88,97 + 50,63 = 704,19$ eura. Súd s poukazom na zákonné ustanovenia priznal žalobcovi trovy konania v celkovej sume 704,19 eura.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal výšku súdom priznaných trov konania a postup súdu pri ich výpočte. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nedostatočne odôvodnené. Súd nesprávne aplikoval ust. Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Tarifnú odmenu za jednotlivé úkony priznal podľa ustanovení, ktoré v čase vykonania právneho úkonu neboli účinné. V tomto smere poukázal na priznanie odmeny za úkony č. 3 a č. 4 podľa § 13a ods. 4 cit. vyhlášky. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k sumám za jednotlivé právne úkony. Súd prvej inštancie síce určil základnú tarifnú odmenu vo výške 58,69 eura podľa § 11 ods. 1 cit. vyhlášky, ale pri úkonoch č. 3, 4 a 9 nie je zrejmé, v akom podiele je uvedená odmena za úkon k základnej tarifnej odmene. Vzhľadom k uvedenému nemožno overiť správnosť výpočtu odmeny za jednotlivé úkony právnej služby. Poukázal na § 20c vyhlášky, v zmysle ktorého za úkony vykonané pred 01. 07. 2013 patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. 06. 2013.

6. Súd priznal žalovanej odmenu za úkon právnej služby - rokovanie s klientom dňa 11. 01. 2013, avšak opomenul, že nie je možné priznať odmenu za úkony vykonané pred 01. 07. 2013 podľa ustanovení vyhlášky účinnej po 01. 07. 2013. Vykonanie tohto úkonu nebolo dostatočne preukázané. Podľa žalobcu neboli splnené predpoklady pre priznanie takejto náhrady podľa platnej a účinnej vyhlášky v čase vykonania úkonu. Rovnako tak neboli splnené podmienky ani na priznanie odmeny za úkon č. 5. Náklady na uplatnenie nároku podľa § 147 a § 147a OSP sú kompenzované priamo strane sporu samostatným rozhodnutím a je potrebné ich oddeliť od ostatných trov konania. Ďalej namietol výšku režijného paušálu. Pri výpočte hotových výdavkov za stratu času a cestovných náhrad nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k sumám uvedeným v rozhodnutí. Hotové výdavky vo výške 88,97 eura si uplatnila právna zástupkyňa žalovanej za čas strávený cestou v trvaní 32 min, teda $12,71 \times 7$. Nie je však uvedený dátum cesty ani trasa odkiaľ kam cestovala. Ohľadom priznanej výšky cestovných náhrad namietal, že nie je možné preskúmať správnosť výpočtu, keďže nie je uvedená priemerná spotreba podľa technického preukazu motorového vozidla a vypočítaná PHM.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že dňa 18. 03. 2011 doručil žalobca súdu prvej inštancie žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. šz. Pohranice, zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra Nitra (teraz Okresným úradom Nitra, odbor katastra) ako parc. č. XXXX/XX orná pôda o výmere 2706 m², parc. č. XXXX/X záhrada o výmere 544 m² a parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 186 m², podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 26. 03. 2010 vyhotoveného Geodetickou kanceláriou Ing. Ľubomíra Šagáta. Súd prvej inštancie vykonajúc rozsiahle dokazovanie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 14. Januára 2013, č. k. 17C/65/2011-140, ktorým žalobu žalobcu zamietol a vymienil si rozhodnúť o trovách konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetný rozsudok napadol žalobca odvolaním, o ktorom rozhodoval odvolací súd, ktorý rozsudkom zo dňa 17. 09. 2014, č. k. 5Co/176/2013-174, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Následne súd prvej inštancie rozhodol

napadnutým uznesením tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 704,19 eura, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

9. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, k odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

12. Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd skúmal, či konanie v predmetnej veci takouto vadou netrpí. Osobitne sa zamerával na skúmanie, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom, pod ktorou treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Výkladom tohto ustanovenia treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplyvajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť vyvodené. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Účelom odôvodnenia rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. V opačnom prípade sa účastníkovi odníma možnosť konať pred súdom pre porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní, a teda i porušuje právo na spravodlivé súdne konanie.

14. Odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že tento súd dostatočne nešpecifikoval, ako postupoval pri rozhodovaní o priznaní odmeny za jednotlivé úkony právnej služby, režijného paušálu, cestovných náhrad, hotových výdavkov a náhrady za stratu času. Takýmto postupom súd zaťažil rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti.

15. Odvolací súd poukázal na to, že námietky žalobcu uvádzané v odvolaní sú dôvodné, pretože z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé, či súd prvej inštancie pri rozhodovaní o priznaní odmeny za úkony právnej služby postupoval podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokátov platnej a účinnej v čase, kedy bol úkon právnej služby vykonaný. Ak by súd nepostupoval podľa právneho predpisu platného a účinného v čase, keď sa mal takýto úkon reálne vykonať, môže prísť k nesprávnemu rozhodnutiu súdu, ktorý by priznal, alebo naopak nepriznal, odmenu za tento úkon, pričom by úspešnej strane sporu naň vznikol nárok, resp. by nevznikol. V tomto smere má odvolací súd za dôvodné, keď žalobca namietal, že postupom súdu mohlo prísť k nesprávnemu rozhodnutiu súdu, ktorým priznal odmenu za úkon právnej služby podľa § 13a ods. 4 veta druhá cit. vyhlášky, pričom malo ísť o účasť na pojednávaní dňa 02. 05. 2012 a účasť na pojednávaní dňa 18. 07. 2012.

16. Taktiež pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa určenia tarifnej odmeny, ktorú súd prvej inštancie určil vo výške 58,69 eura, má odvolací súd za preukázané, že z odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ako súd dospel k priznanej odmene pri úkone č. 3 a č. 4 vo výške 14,67 eura, keďže je uvedené, že postupoval podľa § 13a ods. 4 veta druhá cit. vyhlášky. Taktiež nie je zrejmé, ako súd postupoval v prípade odmeny za úkon právnej služby označený č. 9, keď priznal odmenu vo výške 47,58 eura. Súd prvej inštancie neuviedol, ako postupoval pri znižovaní ním stanovenej tarifnej odmeny a ako dospel k uvedenej a priznanej výške. rovnako tak súd prvej inštancie dostatočne neuviedol postup výpočtu pri priznávaní náhrady za hotové výdavky a stratu času a cestovné náhrady, keď z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé, za akú cestu si právny zástupca žalovanej vyčíslil náhradu za stratu času a cestovné náklady, odkiaľ kam cestoval, aká bola vykonaná trasa dlhá, koľko trvala, aká bola priemerná cena PHM v čase vykonanej cesty a taktiež nie je zrejmé, aká je podľa technického preukazu spotreba motorového vozidla. Odvolací súd poukazujúc na uvedené skutočnosti má za preukázané, že súd prvej inštancie neuviedol všetky potrebné údaje a skutočnosti, nevyhnutne potrebné k tomu, aby bolo možné overiť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd námietky žalobcu uvádzané v odvolaní vyhodnotil ako dôvodné, keďže v uznesení súdu prvej inštancie absentuje odôvodnenie, ktoré by spĺňalo zákonné požiadavky, okrem iného aj jeho preskúmateľnosť v odvolacom konaní.

17. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd námietky žalobcu smerujúce proti uzneseniu súdu prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodné, keďže súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie zákonným spôsobom, čo spôsobuje zmatečnosť rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosť. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne vo veci rozhodne tak, že pri priznávaní odmeny za jednotlivé úkony právnej služby bude postupovať v zmysle právneho predpisu platného a účinného v čase, kedy bol úkon vykonaný a zväzi, na základe akého ustanovenia sa zároveň v závislosti od charakteru samotného úkonu priznáva. Ak súd rozhodne, že sa v zmysle konkrétneho ustanovenia cit. vyhlášky priznáva len určitá časť tarifnej odmeny za úkon právnej služby, sú túto skutočnosť uvedie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Taktiež pri priznávaní náhrady za hotové výdavky a stratu času, náhradu za cestovné, súd uvedie všetky skutočnosti, z ktorých vychádzal, a to smer cesty, dĺžka cesty, trvanie cesty, účel cesty, priemerná spotreba motorového vozidla, priemerná cena PHM v čase, kedy bola cesta vykonaná tak, aby bolo stranám sporu nad mieru všetkých pochybností zrejmé, ako súd dospel k priznanej náhrade.

18. S poukazom na vyššie uvedené podstatné dôvody, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude riadiť sa právne záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), odstrániť vytykané nedostatky, vysporiadať sa s argumentmi žalobcu uvedenými v podanom odvolaní a opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 236 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).